

عنوان مقاله:

نمادگرایی در هنر اسلامی با توجه به آرای سنت گرایان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در عمران، معماری، مدیریت شهری و محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رضا برومندفرد - دانشجوی دکتری تاریخ تطبیقی و تحلیلی هنر اسلامی، دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

محمدرضا شریف زاده - دانشیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

سنت گرایان ادعا می کنند که در تعریف آنان سنت مجموعه‌ی حقایق و اصولی است ثابت و قابل انتقال، که دچار کهنگی و تغییر و تحول نمیشود، این مجموعه اصول داری منشایی الهی است که بر بشر وحی و الهام شده و تمامی شیون و امور زندگی انسان را با حقیقت الهی در پیوند قرار میدهد. در این مقاله با مطالعه اسناد و مدارک موجود و به روش کتابخانه به بررسی آرای سنت گرایان در هنر اسلامی پرداخته و به شرح مفهوم نماد از نگاه آنان در این هنر میپردازد. سنت گرایان نمادها را زبان سنت میدانند و به این باور هستند که استفاده از نمادها بهترین راه تبیین حقایق باطنی و عمیق آموزه های عرفانی و متافیزیکی است. دلیل گرایش آنان به تفسیری نمادین از دین و هنر، توجه آنها به متون عرفانیست، در نزد آنان معانی مختلف یک رمز حاکی از سطوح مختلف واقعیت است، ممکن است معانی گاهی متناقض به نظر آیند اما در باطن به هم پیوسته و مرتبت هستند و مفهومی مشترک را می‌رسانند. در هنر اسلامی نمادها به فراسوی خود می‌پردازند و سعی در اشاره به واقعیتی فراتر از گسترهی مادی و زمینی دارند.

کلمات کلیدی:

سنت، سنت گرایی، هنر اسلامی، نماد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/711231>

